

Cauen les volves de neu
i l'hivern arriba a peu.
La fred s'acosta
i el gel fa crosta.

Vents tallants,
de nords llunyans,
duen grisos,
de tons tristos.

Blanc i galant,
queda la muntanya distant.
I les costes buides,
òrfenes i tristes.

Que la fredor
posterior a la tardor,
no us glaci
el vostre cor.

Serà potser per això
que buscant escalfor,
ens apropem i hores passem,
amb les persones que estimem?

Ja sigui en llocs propers,
ja sigui en llocs llunyans,
gaudint de grans plaers,
viviú la joia de dies ufans!

Que l'hivern ja és aquí!
i la bonança fa el seu fi.
I teixint bella teranyina,
se'ns encomana la melanconia.

Solstici d'hivern,
el plaer de quelcom calent,
ja sigui una menja deliciosa,
com l'amistat, la joia,
o tota la vida amorosa